

(dagblad de Limburger 19 oktober Regio-editie ZUID, door MARIANNE EUSSEN)

Danny Horsch kiest voor een leven in dienst van God: ‘Here I am Lord’

Danny Horsch wordt op 31 oktober tot transeunt-diaken gewijd.

Afbeelding: Marc Ploum

Danny Horsch (37) uit Landgraaf wordt op 31 oktober tot transeunt-diaken gewijd, „als God het wil”, zoals hij zelf steeds aangeeft. Een opmerkelijke ommezwaai voor een man die tot tien jaar geleden niet met het geloof bezig was.

Horsch oogt ontspannen na een terugkomdag op Rolduc. Zes van de zeven jaar priesteropleiding heeft hij volbracht. Het transeunte diakenschap is de laatste stap voor de priesterwijding in de lente, ‘Deo volente’. Horsch had tot zijn 28e een zo goed als huisje-boompje-beestje-bestaan. „Mijn leven was goed, ik had werk als computer- en netwerkexpert en als hobby was ik vrachtwagen- en touringcarchauffeur. Ik had een eigen huis en al elf jaar een relatie met mijn vriendin.” Toch kwam het moment dat zijn leven op zijn kop zette én dat van zijn omgeving.

Mensen met God in contact brengen

„Op mijn 28e was ik een avond alleen thuis en voelde ik een Goddelijk gefluister mij roepen. Het was een ingeving, een gevoel, ik hoorde en zag niets. Nee, niet mijn

innerlijke stem. Het is heel lastig uit te leggen. Herhalen wat ik hoorde, kan ik ook niet. En tot op de dag van vandaag vraag ik me af waarom God mij uitkoos.” Later vult Horsch nog aan: “wellicht om mensen met God in contact te brengen.”

Na die ervaring worstelt hij in zijn eentje. Met kapelbezoeken verdween het akelige buikgevoel. Later nam hij zijn vriendin en ouders in vertrouwen. Ze waren perplex. „Ik denk dat vooral mijn vader vond dat ik meer kon dan wat ik nu doe. Mijn moeder vond dat ik moest doen wat ik wilde.“ Zijn vriendin ging zelfs mee bij kerkbezoeken. „Het was hartverscheurend, maar ik moest die weg wel inslaan.”

Niet gemakkelijk

Een emotioneel turbulente tijd en twee jaar van bezinning volgden. Het ging het niet gemakkelijk op Rolduc, op zijn kleine kamer. Twee keer overwoog hij te stoppen. „Ik moest me als volwassene conformeren aan de gemeenschap en de dagorde. Je gaat er echt niet heen voor je plezier. Maar als ik échte twijfels had gehad, was ik al weg geweest. En als ik kinderen had gewild, was ik wel diaken of dominee geworden.”

Horsch woont en werkt sinds september in Parochie Lottum. „Ik bel bij mensen aan, bezoek ondernemers en geef Vormsellessen op school. Ik wil een bijdrage leveren aan de wereld waarin velen hun houvast kwijt zijn. Uit mezelf ga ik mensen niet overtuigen van het bestaan van God.” Hij begrijpt dat velen de kerk de rug toekeerden vanwege misbruik en wereldellende. „Ik hoop oprecht dat misbruik niet meer voorkomt. De Paus is daar gelukkig streng in.”

Retraite

De week voor de wijding is hij in retraite: geen telefoon, geen internet, geen gesprekken. „Dan laad ik echt mijn batterij op.” Tot de avond ervoor kan hij te horen krijgen dat het niet doorgaat. „Ik hoop dat mijn ouders en vrienden komen. Mijn oud-collega's en de hele Raad van Elf met stadsprins (red. Horsch was prins carnaval dit jaar) zijn ook welkom.” In plaats van zijn favoriete top-40-muziek koos hij samen met zijn niet-Nederlandse medewijdingen voor het meer gepaste nummer *Here I am Lord*.